

mune ikke taget sig synderlig af saadanne. Tanken har været drøftet her paa Rigsdagen, navnlig i Folketingets Finansudvalg, og under Forhandlingerne om Finansloven stilledes der fra socialdemokratisk Side et Forslag om en Bevilling til, at Staten kunde støtte saadanne Institutioner, men Forslaget var ikke den Gang vel underbygget, navnlig efter vor Mening, og vi fandt, det burde gennemføres som særlig Lov, hvorved man ganske anderledes kunde træffe de nødvendige Bestemmelser om, hvorledes Sagen skulde føres ud i Livet.

Det er dette Lovforslag, der nu foreligger fra Ministerens Side, og saaledes som det foreligger, med en begrænset Bevilling paa $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., og med Bestemmelser om, at Staten skal kunne deltage med Halvdelen af Driftsudgifterne og endelig med Bestemmelser om, at Ministeren fastsætter de nærmere Regler for Fordelingen af Tilskuddet og Betingelserne for Opnaaelse af Tilskuddet, kan vi godt tiltræde Lovforslaget. Vi finder heller ikke, det kan være rimeligt i dette Lovforslag at indsætte alle de nærmere Regler, der kan være Tale om, saaledes om, hvor mange Børn der skal kunne faa Adgang til saadant et Hjem, saadant et Fritidshjem, en Vuggestue eller deslige. Vi finder heller ikke, det er rigtigt i Lovforslaget at indsætte Bestemmelser om, hvor lang Tid af Døgnet et saadant Hjem skal være aabent, eller Bestemmelser om Tilsynet. Vi finder, at det kan Ministeren godt selv træffe Bestemmelser om. Kun ønsker vi, at Ministeren, naar Lovforslaget bliver gennemført, og Bevillingen kommer til at virke, vil forelægge for Rigsdagen Beretning om, hvorledes det gaar. Det antager jeg ogsaa, Ministeren er villig til og selv betragter som en Selvfølge. Paa Grundlag af saadanne Beretninger kan man saa i Fremtiden skønne over, hvorvidt man skal gaa videre, eller om noget skal ændres i de Planer, man er begyndt med.

Efter de Bemærkninger, jeg her har gjort, vil det høje Ting kunne skønne, at vi fra vor Side ikke har noget Krav om, at denne Sag yderligere skal drøftes i Udvalg. Vi ønsker den gennemført snarest muligt, og paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale dette.

K. M. Klausen: Jeg vil begynde med at bringe den højtærede Minister en Tak, fordi han har forelagt dette Lovforslag, og jeg tror at turde udtale denne Tak i alle

danske Børnevenners Navn. Der har længe været Trang til et Forslag af denne Art. Børneloven af 14. April 1905 beskæftiger sig kun i ringe Grad med forebyggende Børneforsorg. Det er en Mangel ved Loven, og denne Mangel vil nu til Dels blive afhjulpet ved, at dette Lovforslag gennemføres. Jeg har flere Gange her i Tinget gjort mig til Talsmand for en Afhjælpning af den sørgelige Pladsmangel, som vi lider under ved vore Børnehjem og vore Opdragelsesanstalter. Det er meget vanskeligt at faa Børnene anbragt i disse Tider. For det første er det vanskeligt at faa dem anbragt i Plejehjem. Tidligere var der mange flere Plejehjem, der stod aabne til Anbringelse af Børn. De Vanskeligheder, der er fremkommet paa dette Omraade, beror, tror jeg, for en stor Del paa de vanskelige Ernæringsforhold her i Landet. Man betænker sig paa i en Familie at forøge dennes Antal med et nyt Medlem. Det kan være vanskeligt nok i Forvejen at skaffe den nødvendige Føde til Familiens Medlemmer, og derfor ønsker man ikke at optage nye Medlemmer i Familien. Resultatet er, at det er vanskeligt at faa Børn anbragt i Plejehjem. Børnehjemmene er for en stor Del fyldte, ja, adskillige af dem er overfyldte, har flere Børn, end de bør have i Forhold til den Plads, de raader over.

Gaar vi til Opdragelsesanstalterne, er Forholdene der i Øjeblikket ganske frygtelige. Man kan godt sige, at Rammerne for Børneloven af 1905 er sprængte. Det er ikke mere muligt at administrere denne Lov. Man kan ikke anbringe alle de Børn, som skulde og burde anbringes omkring paa vore Opdragelsesanstalter. Der er gjort en hel Del i de senere Aar for at skaffe flere Pladser. Der er blevet bygget og indrettet nye Opdragelsesanstalter, jeg skal saaledes nævne Sjølund, Sølvager, Skibby, Hesselager, Ondløse og Mellerup; det er Højskoler eller Realskoler, der er erhvervede i dette Øjemed og omdannede til Brug i Opdragelsens Tjeneste. Og der er skaffet udvidet Plads paa de gamle bestaaende Anstalter, saaledes paa Braaskovgaard, Godhavn, Prøven og Flakkebjerg. De har alle sammen faaet betydelige Udvidelser. Men trods dette lider de for Øjeblikket under en frygtelig Pladsmangel. Der var f. Eks. i Gaar ikke mere end en eneste Plads ledig paa vore Opdragelsesanstalter for Dreng og Piger. Det var paa Opdragelsesanstalten Gunslev paa Fyn for Piger, hvor denne eneste Plads var ledig;